

ualmindelig Offervillie fra privat Side, som interesserede sig for den Scene, og fra Aarhus Kommunes Side. Teatret tilvejebragtes ved en Aktiekapital paa 300,000 Kr., hvoraf 250,000 Kr. tegnet af private og 50,000 Kr. af Kommunen. Jeg skal tilføje, at hos de private, der var med til at tegne denne Aktiekapital — jeg var selv en af dem —, var der ikke den fjerneste Tanke eller Haab om Udbytte derved; Drivfjederen var alene Interesse for Sagen. Kommunen gav endvidere en kostbar Grund og har nu i de sidste Aar givet et Tilskud til Teatrets Drift paa 5000 Kr. om Aaret. Saaledes blev dette Teater drevet 12 Aar igennem, inden det opnaaede Statstilskud. En Forudsætning var altsaa ikke alene de betydelige Ofre, som er bragte, men ogsaa dette, at der var et fast Teater og en fast Skuespillertrup, knyttet til Teatret. Jeg frygter ikke de Konsekvenser, som kunde følge af, at man muligvis i et eller to andre Tilfælde — mere kunde der ikke være Tale om —, hvor lignende Forudsætninger var til Stede, kom til at yde et Statstilskud til Provinsteatre, der faktisk ogsaa vilde staa som Centralteatre for deres Landsdele. Imidlertid har der jo endnu ikke meldt sig nogen Provinsscene, som med Henpegen paa lignende Forudsætninger; og navnlig ikke med Henpegen paa en i saa lang Tid paa selvstændig Maade opretholdt Virksomhed, kunde bejle til Statstilskud, saa jeg tror ikke, vi behøver at frygte for, at det saa snart vil komme.

Endelig vil jeg henpege paa, at der her ikke er Tale om noget nyt. Det vilde maaske være meget naturligt, saafremt der her fremkom Forslag om en ny Bevilling, at sige: Lad os vente, til det kongelige Teaters Forhold bliver ordnet, saa at vi samtidig kan træffe en Ordning med Hensyn til dette Provinsteater, som staaar i Samklang med, hvad vi gør med det kongelige Teater. Men her er kun Tale om en Fortsættelse. Jeg mener, det vilde være meget haardt at bryde af i dette Øjeblik, da vi i to Aar har ydet Bidrag til Aarhus Teater. Forholdene er nu i enestaaende Grad vanskelige, og det Slag, der vilde ramme Aarhus Teater, ved at man nægtede en Bevilling, som jeg synes, det kunde have rimelig Grund til at vente vilde blive fortsat, efter at den har været givet i 2 Aar, vilde være saa haardt, at Teatret ikke vilde overleve det, det vilde være Dødsstødet; og det vilde forekomme mig ubilligt overfor et Teater, som dog har arbejdet godt og trofast paa en særlig og ingenlunde betydningsløs Op-gave. Hertil kommer

ogsaa, at Aarhus By, der har bragt ganske betydelige Ofre for denne Scene, unægtelig ikke har været Kælebarnet i de senere Aar; der har været draget ret meget væk fra Aarhus By, og jeg tror, det vil føles ret bittert, om man nu ogsaa vilde tage denne Bevilling fra Aarhus Teater. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale, at man giver denne Bevilling.

Hvad angaar Bevillingen til Cæciliaforeningen, overfor hvilken der ogsaa har været delte Meninger i Udvalget, hører jeg til dem, der vil anbefale denne Bevilling, idet jeg henholder mig til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Det er meget rigtigt, at man i Finanslovkommissionen i sin Tid har foreslaaet at stryge Bevillingerne til forskellige Musikforeninger, og at dette Forslag blev fulgt af Ministeriet, men der rejste sig her i Tinget, netop i Folketingets Finansudvalg, en Stemning for at optage Bevillingerne til disse Foreninger, til Musikforeningen, Dansk Koncertforening, to Korforeninger, og de har nu paa 3die Aar faaet disse Bevillinger. Men da forekommer det mig unægteligt, at naar Tinget ikke har været villigt til at følge Finanslovkommissionen med Hensyn til helt at stryge Bevillingerne til Musikforeningerne, er det en stor Inkonsekvens og Urimelighed ikke at ville give Bevillingen til Cæciliaforeningen, som maaske — uden at jeg vil sige det mindste ufordelagtigt om de andre Musikforeninger — i adskillige Henseender er den Forening, der særligt har ideelle Krav paa Statstilskud ved den ganske særlige Op-gave, den har stillet sig, den Ære, den har spredt over dansk Musikliv i Udlandet, og hele den ideelle Stræben, der har ligget til Grund for denne Forenings Arbejde gennem Tiderne. Ogsaa denne Bevilling vil jeg altsaa paa det bedste anbefale.

Stilling: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte i Gaar en Del Teaterbetragtninger, som jeg i mangt og meget kan give min Tilslutning. Men naar det ærede Medlem bemærkede, at det ikke gaar an at støtte Aarhus Teater, fordi andre Provinsscener saa med samme Ret kunde gøre Krav paa Statstilskud, kan jeg dog ikke følge det ærede Medlem. Ej heller kan jeg følge det ærede Medlem, naar han siger, at saa længe det kongelige Teaters Forhold ikke er ordnede, kan man ikke give Tilskud til Aarhus Teater. Hvad det sidste angaar, har det ærede Medlem for Københavns Iste Valgkreds (Wulff) allerede omtalt det. Jeg tror ligeledes, at hvis man fulgte det